

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314207321
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5314207321.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou JUDr. Annou Hozákovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., Metodova č. 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa č. 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, adresa pre doručovanie Metodova 8, Bratislava proti odporkyni C. S., nar. XX.X.XXXX, U. R. D. XXX v konaní o zaplatenie 389,77 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 231,77 Eur do 3 dní po právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy od 29.11.2013 do zaplatenia.

Súd návrh navrhovateľa, aby odporkyňa navrhovateľovi zaplatila ďalších 158,- Eur s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 158,- Sk od 29.11.2013 do zaplatenia, z a m i e t a .

Odporkyňa je povinná hradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 55,01 Eur do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 1.7.2014, doručeným súdu dňa 24.7.2014, na čl. 1 - 4 spisu domáhal voči označenej odporkyni vydania platobného rozkazu, ktorým by ju súd zaviazal k úhrade žalovanej sumy vo výške 389,77 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania a k náhrade trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa s navrhovateľom uzatvorila dve zmluvy o pripojení č. A6290158 a A6290012, ktorých nedeliteľnou súčasťou sú aj Všeobecné podmienky.

Navrhovateľ v návrhu uvádza, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 158 Eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky. Navrhovateľ ďalej tvrdil, že mu vznikol nárok náhrady za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie ZTE WP 650 vo výške 69 Eur a za Nokiou 7230 vo výške 89 Eur. Túto sumu v ďalšej časti považuje za škodu, pretože predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporkyňa spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za zvýhodnenú cenu oproti trhovej cene prospieť tým, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, tzv. doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta má ako občiansko-právny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť, t. j. zo zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky, nespľnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany navrhovateľa s úmyslom prívodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinností odporcu a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku navrhovateľ ustanovenia zmluvy, konkrétne dodatku, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím.

Navrhovateľ ďalej tvrdil, že okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Vypočítal spôsobenú škodu, ktorú odporkyňa spôsobila navrhovateľovi tak, že predajná cena predmetného telekomunikačného zariadenia - telefónu, mala byť 70 Eur a akciová cena bola 1 Eur a v druhom prípade 90 Eur a akciová cena bola 1 Eur, teda uplatnená škoda je rozdiel medzi predajnou cenou a akciovou cenou 185 Eur. Okrem toho odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období mesiaca 7/2013 až 9/2013 vo výške 231,77 Eur, ku ktorej úhrade navrhovateľ vyzval odporkyňu ešte pokusom o pokonávku zo 14.11.2013 na úhradu v dodatočnej lehote. Odporkyňa uvedené sumy neuhradila ani na základe tohto pokusu o pokonávku.

Navrhovateľ ako dôkaz predložil zmluvu č. A6290158 a č. A6290012 a Všeobecné zmluvné podmienky, dodatok k zmluve č. A6290158 a č. A6290012, na základe ktorého bol odporkyňi poskytnutý zľavnený mobilný prístroj, prílohy k dodatku, pokus o pokonávku, faktúry za sporné mesiace júl až september 2013.

Zo zmluvy o pripojení č. A6290158 zo dňa 3.5.2012 a z dodatku k tejto zmluve zo dňa 3.5.2012 mal súd preukázané, že odporkyňa je účastníkom zmluvy ako fyzická osoba a na základe predmetnej zmluvy bol odporkyňi poskytnutý účastnícky program Mesto a Medzimesto 30 s doplnkovou službou nekonečné volania medzi sebou a bolo jej poskytnuté zariadenie ZTE WP 650 za 1 Eur.

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6290012 zo dňa 3.5.2012 a z dodatku k tejto zmluve zo dňa 3.5.2012 mal súd preukázané, že odporkyňa je účastníkom zmluvy ako fyzická osoba a na základe predmetnej zmluvy bol odporkyňi poskytnutý účastnícky program volania svojim Víkend+, s doplnkovými službami CLIP, neobmedzené volania na 3 čísla v sieti Orange, SMS a MMS balík 70+, internet v mobile 1000 MB+, Roaming bez blokovania prichádzajúcich hovorov v roamingu a bol jej poskytnutý mobilný telefón Nokia 7230 v hodnote 1 Eur.

Z pripojených dodatkov vyplýva, že odporkyňa sa zaviazala k právam a povinnostiam uvedeným v čl. 2 uvedeného dodatku. Z uvedeného dodatku mal súd preukázané, že v čl. 2, v bode 2.3 je dohodnutá viazanosť 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku, ktorý bol uzavretý 3.5.2013, teda dva roky do 3.5.2015. Z ďalších dokladov predložených navrhovateľom mal súd preukázané, že navrhovateľka porušila svoju povinnosť uhradiť riadne a včas vyfakturované ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v mesiacoch júl, august, september 2013, teda už za tretí mesiac od uzatvorenia zmlúv, za tri žalované mesiace v celkovej výške 231,77 Eur.

Súd vo veci oznámil termín verejného vyhlásenia rozsudku dňa 18.11.2014 v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, keď na základe listinných dôkazov mal preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol zmluvný vzťah na základe uzatvorenej zmluvy o pripojení č. A6290158 a A6290012, ktorý bol ďalšími dodatkami k zmluvám zo dňa 3.5.2013 predĺžený s dobou viazanosti na dva roky.

V súdenom prípade mal súd pri vyhodnotení listinných dôkazov preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyňi za akciovú cenu zariadenie ZTE WP 650 a mobilný telefón zn. Nokia 7230 s tým, dodatkami k zmluvám zo dňa 3.5.2013 bol zmluvný vzťah navrhovateľa s odporkyňou dojednaný na dvojročné obdobie, ktorý by malo trvať až do 3.5.2015. Teda tvrdenie navrhovateľa v návrhu, že odporkyňa nedodrží podmienok uzatvorenej zmluvy a neuhrádzaním faktúr za mesiace júl až september 2013 spôsobila navrhovateľovi škodu, pretože navrhovateľ jej poskytol zľavnený telefón a vznikla mu aj ďalšia škoda tým, že nedodrжала zmluvné podmienky a navrhovateľovi vznikli náklady za akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a ďalšie škody, ktoré podľa jeho tvrdenia si neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Súd zaujal nasledovné stanovisko.

V zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V ďalšej časti ustanovenie § 52 OZ uvádza, že ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľom je podľa zákona osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Zb. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu, ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu. V ďalších odsekoch citovaného zákonného ustanovenia, najmä v ods. 4 § 43 zák. č. 610/2003 Zb. z. je uvedené správanie sa účastníkov zmluvy v prípade porušenia povinností, ktoré sú uvedené pod bodmi a) až d) a to zo strany účastníka a v ods. 5, kedy môže podnik odstúpiť od zmluvy o pripojení, kde okrem iných možností pod písm. b) je uvedené, že môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

V danom prípade mal súd preukázané, že odporkyňa neuhradila cenu za poskytnuté služby za mesiace júl až september 2013 a preto pokiaľ navrhovateľ od zmluvy odstúpil, konal v súlade s citovaným zákonným ustanovením.

Z hľadiska ochrany spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

V súdenom prípade bola dojednaná vo všeobecných obchodných podmienkach a dodatku k zmluve v rámci uvedenej spotrebiteľskej zmluvy zmluvná pokuta, ktorá ale nebola súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Na všeobecných zmluvných podmienkach odporkyňa svoj podpis pripojila, nemohla však ovplyvniť dojednanie o zmluvnej pokute.

Navrhovateľ si zjavne bol vedomý neúspechu v súdnom konaní pri uplatňovaní zmluvnej pokuty a preto v súdnom prípade v návrhu uvádza, že si neuplatňuje sumu v žalobnom návrhu, ktorá pôvodne bola označená ako zmluvná pokuta vo výške 185 Eur, ale v žalobnom návrhu túto sumu považuje za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi z titulu zvýhodnených cien služieb počas viazanosti navrhovateľky z dôvodu vyhradenej kapacity prevádzkovej siete a ďalších investícií a údržby prevádzky.

Ustanovenia o náhrade škody v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka jednoznačne ustanovujú, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Navrhovateľ v návrhu nekonkretizuje, o aký prípad zodpovednosti sa v súdnom prípade jedná, teda súd má zato, že ide o všeobecnú zodpovednosť za škodu.

Základnými predpokladmi pre uplatňovanie si náhrady škody je splnenie podmienok, za ktorých právnická alebo fyzická osoba za škodu zodpovedá. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Z hľadiska porušenia právnej povinnosti vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporkyňa tým, že sa zaviazala pravidelne a včas uhrádzať fakturované ceny za poskytnuté služby, svoju povinnosť porušila tým, že faktúry za mesiace júl až september 2013 neuhradila.

Navrhovateľ však nepreukázal existenciu škody, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti odporkyňou a vzniknutou škodou, pretože iba všeobecne uviedol, že škoda vznikla rozdielom v predajnej a akciovej cene poskytnutého telekomunikačného zariadenia - mobilného telefónu, avšak ničím nepreukázal, že mu postupom odporkyne skutočná škoda vznikla. Podľa názoru súdu navrhovateľ v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že mu škoda vznikla, keď okrem toho v pôvodnej zmluve medzi navrhovateľom a odporkyňou bola dohodnutá zmluvná pokuta, ktorej úspešnosť samotný navrhovateľ v návrhu spochybňoval a preto riešenie formou náhrady škody považoval v súdnom spore za priechodnejšie. Za tejto situácie nie je možné obmedziť sa len na konštatovanie, že škoda vznikla iba tým, že odporkyňa neuhradila tri faktúry v roku 2013.

Podľa názoru súdu takýmto spôsobom uplatňovaný nárok navrhovateľa je v rozpore s ochranou spotrebiteľa v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v rozpore so všeobecnými ustanoveniami o náhrade škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Preto v tejto časti návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný iba čiastočne, úspech je možné kvalifikovať v jednej polovici, keď súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie vyfakturovaných súm za mesiace júl až september 2013 v celkovej výške 231,77 Eur oproti neúspechu, ktorý bol o niečo menší, vo výške 185 Eur.

Príslušenstvom pohľadávky, t. j. úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo žalovanej sumy súd považoval za primeraný a v súlade s § 517 ods. 2 a § 3 ods. 1 Vládneho nariadenia č. 87/1992 Zb. z., preto v časti, v ktorej priznal súd navrhovateľovi nárok na zaplatenie sumy 231,77 Eur, súd rozhodol tak aj o výške 8,25 % ročného úroku zo sumy 231,77 Eur od 29.11.2013, teda od prvého dňa omeškania s plnením peňažného záväzku, ktorú lehotu určil samotný navrhovateľ vo výzve na pokonávku. Vo zvyšku súd návrh z dôvodov vyššie uvedených zamietol aj s príslušenstvom, teda s uplatneným úrokom z omeškania.

Pri rozhodovaní o trovách konania postupoval v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danom prípade súd navrhovateľom uplatnené trovy konania krátil na polovicu, priznal mu právo na náhradu trov vo výške 43,51 Eur. Táto suma pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 23 Eur (záznam o zložení na čl. 41 spisu) a

trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 28,22 Eur a dva režijné paušály po 8,04 Eur, spolu 72,52 Eur plus 20 % DPH vo výške 14,50 Eur, pretože navrhovateľ preukázal osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, že je platcom dane z pridanej hodnoty. Uplatnené trovy právneho zastúpenia predstavujú 87,02 Eur. Súd tým, že pomerom úspechu a neúspechu navrhovateľa trovy konania primerane znížil na polovicu, zaviazal odporkyňu na náhradu trov konania v horeuvedenej výške, teda vo výške 55,01 Eur (23 Eur súdny poplatok + 87,02 trovy právneho zastúpenia = 110,02 Eur : 2) v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline. (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a

dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).